

grund til det, for der er altså nogle alvorlige problemer. Man har af pædagogiske grunde været nødt til at lave den opdeling, ellers ville man ikke have gjort det.

Jeg kunne slutte med at spørge ministeren: Tør ministeren give et ærligt svar: Vil de her problemer nogen sinde kunne løses?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Alt tyder desværre på, at de problemer, vi her drøfter, vil blive større i de kommende år. Det er grunden til, at jeg er meget forsigtig med at kritisere skoler, som vælger nye og utraditionelle veje for at kunne leve med de voksende problemer. Samtidig skal vi dog huske, at der også er fremskridt at spore, for – som jeg sagde – der er elever, der klarer sig knusende godt, og der er vel også sket en tilvænnning til situationen på begge sider, både når det gælder de tosprogede og de danske.

Jeg vil gerne sige åbent og ærligt, at det er nogle kæmpe problemer, vores skolefolk står med, lærere, skoleledere og kommuner, og jeg vil opfordre dem til at være meget opmærksomme på problemerne, være hjælpsomme over for de skolelærere og ledere, som prøver at gå nye veje, bakke dem op, hvis de vil sætte grænser for, hvad der må siges osv., jævnfør en anden debat, der kører i øjeblikket, og stille de krav, der skal stilles, for at det faglige niveau kan være højt nok.

Mit svar skal forstås positivt. Problemerne er store; vi skal have plads til, at man vælger nye veje, og vi skal støtte dem, der stiller krav, og insistere på, at tingene ikke skal skride ned ad et skråplan, men tværtimod skal rettes op, så alle elever i Danmark lærer noget. Det er vigtigt for de danske elever, men det er næsten endnu vigtigere for de elever, der har udenlandsk baggrund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.35

Spm. nr. US 132

Anne-Marie Meldgaard (S):

Mit spørgsmål drejer sig faktisk også om Nørre-marksskolen i Vejle, men det har måske en lidt mere positiv tilgang.

Når nu Vejle er skredet til en etnisk klasseopdeling i folkeskolen, som kunne være undgået, hvis tosprogede elever var blevet fordelt ligeligt på skoledistriktets skoler, sådan at der havde

været en acceptabel spredning, som ville have givet grobund for integration og samtidig fastholdt danske elever i folkeskolen, vil jeg godt spørge ministeren, om det er acceptabelt, at det frie skolevalg blokerer for en bedre fordeling af tosprogede elever i folkeskolen, og samtidig spørge, om ministeren finder det hensigtsmæssigt at udvide det frie valg på daginstitutionsområderne, så de problemer, vi kender fra folkeskolen, også opstår i daginstitutionerne.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

I visse kommuner har man jo fremmet en mere ligelig fordeling af de tosprogede elever ved at lade modtageklasserne være fordelt på kommunens skoler, hvorved man sikrer, at de, der sprogligt er svagest, i det mindste bliver spredt. Det har man f.eks. gjort i Århus.

Jeg ved godt, at den model ikke hjælper så meget i ghettoområder, hvor der kun er meget få nyankomne, og hvor de fleste børn er født i Danmark eller er kommet hertil som små. Derfor kan man selvfølgelig overveje som i USA at indføre en form for bussing, hvor man altså tvangsmæssigt sender både flertalsbørn og mindretalsbørn af sted i busser til andre kvarterer i byen, sådan at der kan blive en vis blanding.

Lige siden jeg studerede i USA, har jeg været totalt modstander af en sådan løsning, og som undervisningsminister har jeg praktiseret princippet om frit skolevalg, for i et frit land skal der altså også være frit skolevalg. Det er forældrene og børnene, der skal afgøre, hvor børnene skal gå i skole. Denne frihed tvinger skolerne og myndighederne til at finde løsninger, som er acceptable for begge parter.

Når man på Nørre-marksskolen i Vejle gør det, man gør, er det jo for at tage hensyn til begge parter. De tosprogede børn har jo ingen interesse i, at også de sidste forholdsvis få danske elever forlader skolen. Skolen er altså nødt til at holde på dem på en måde, som også er tilfredsstillende for de danske elever. De bliver så samlet i en klasse på en årgang, hvor de er tilstrækkelig mange til, at de, når de foretager sig ting på skolen eller i fritiden, som især hører den danske kultur til, ikke føler sig helt alene.

Så jeg synes, at det hele skal foregå på det frie valg grund, også selv om jeg kan se problemerne ved det.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg kommer tilbage til mit andet spørgsmål om daginstitutionerne, men jeg vil i første omgang